

w sprawie skargi na bezczynność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kędzierzynie-Koźlu w przedmiocie „udzielania informacji publicznych”, na wniosek redakcji Niezależnej Gazety Obywatelskiej.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.¹) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.²), Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle uchwala, co następuje:

§ 1. Z przyczyn określonych w uzasadnieniu prawnym i faktycznym stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały, Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle uznaje za zasadną skargę na bezczynność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kędzierzynie-Koźlu w przedmiocie „udzielania informacji publicznych”, na wniosek redakcji Niezależnej Gazety Obywatelskiej.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle, zobowiązując go do przesłania Skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji na stronie podmiotowej Urzędu Miasta Kędzierzyn-Koźle w Biuletynie Informacji Publicznej.

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI
Ryszard Masalski
Ryszard Masalski

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579.

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 868, poz. 996 i poz. 1579.

UZASADNIENIE PRAWNE I FAKTYCZNE

do uchwały w sprawie skargi na bezczynność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kędzierzynie-Koźlu w przedmiocie „udzielania informacji publicznych”, na wniosek redakcji Niezależnej Gazety Obywatelskiej *)

Część prawna.

Strona skarżąca w dniu 18 listopada 2016r wniosła do Prezydenta Miasta Kędzierzyna-Koźla oraz do Rady Miasta Kędzierzyn-Koźle skargę na Dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kędzierzynie-Koźlu tytułując ją: **"skarga na bezczynność dyrektora MOSiR w przedmiocie udzielenia informacji publicznych"**.

Gdyby Rada Miasta w Kędzierzynie-Koźlu nie była organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi, wówczas najpóźniej w dniu 5 grudnia 2016r byłaby przekazana według właściwości, zgodnie z art. 65 § 1 ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego, do właściwego Sądu Administracyjnego. Jego brzmienie: *"Jeżeli organ administracji publicznej, do którego podanie wniesiono, jest niewłaściwy w sprawie, niezwłocznie przekazuje je do organu właściwego, zawiadamiając jednocześnie o tym wnoszącego podanie. Zawiadomienie o przekazaniu powinno zawierać uzasadnienie."*

W takim przypadku Prezydent Miasta stosując przepisy ustawowe przekazałby skargę wraz z odpowiedzią na skargę do właściwego Sądu Administracyjnego, jedynie informując Radę Miasta o wykonanej czynności, co nie miało miejsca.

Wzmiankowaną powyższą niezwłoczność należy wiązać z art. 21 ustawy o dostępie do informacji publicznej, a ten w punkcie 1) brzmi: *"Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z tym że: "1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;"*. - Akta są w posiadaniu samorządu, ale brak jest odpowiedzi na skargę.

Jak wspomniano wyżej nie przekazano akt skargi oraz odpowiedzi na skargę Sądowi Administracyjnemu w terminie 15 dni od dnia wniesienia skargi do Prezydenta Miasta i Rady Miasta, co przekłada się na to, że iż Rada Miasta w Kędzierzynie-Koźlu jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowej skargi. Ten stan rzeczy potwierdza przekazany Radzie Miasta cały materiał dowodowy (akta), którego Rada Miasta nie otrzymałaby, gdyby nie była właściwa do rozpatrzenia skargi, a otrzymała komplet dokumentów.

Koniecznym jest przywołanie art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi o brzmieniu: *"Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi."*. Jako, że tego właśnie dotyczy przedmiotowa skarga, to winien być przygotowany projekt uchwały Rady Miasta, który co prawda stwierdziłby, że Rada Miasta nie jest niewłaściwym organem do jej rozpatrzenia ale zawierałby odpowiedź na skargę (w załączniku do uchwały), czyli że Rada Miasta de facto jest właściwa do rozpatrzenia skargi w ramach wypracowania przedmiotowej na nią odpowiedzi. - W jej przypadku niezachowanie 15 - dniowego terminu uzasadnia specyfika działania kolegiального.

W takim stanie rzeczy gdzie Rada Miasta ma podjąć uchwałę w sprawie skargi, której elementem musi być odpowiedź na skargę, a nie tylko samo stwierdzenie że Rada Miasta nie jest właściwym organem, uznaje się iż Rada Miasta Kędzierzyn-Koźle jest właściwa do rozpatrzenia przedmiotowej skargi.

Część merytoryczna.

Strona Skarżąca wystąpiła z licznymi zapytaniami do MOSiR dotyczącymi działalności tej jednostki organizacyjnej. Dyrektor MOSiR zwlekał z udzieleniem odpowiedzi, najpierw żądając od Strony Skarżącej doprecyzowania oczekiwanych informacji, poczym uzależniono udzielenie odpowiedzi od podania kserokopii postanowienia o wpisie do rejestru dzienników i czasopism reprezentowany przez niego portal internetowy www.ngopole.pl (Strona Skarżąca zadawała pytania jako dziennikarz), aby ostatecznie udzielić odpowiedzi fragmentarycznych na część pytań, w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Pytania miały charakter tematyczny, jednak zgodny z katalogiem wymienionym w ustawie o dostępie do informacji publicznej (za wyjątkiem kilku ustawowych wyjątków nic innego nie ogranicza wnioskodawców w ich przedmiotowych żądaniach ilościowych i jakościowych). Ich zakres oraz ilość (początkowo 18 pytań, ostatecznie 10) wymagały czasu aby sporządzić satysfakcjonujące odpowiedzi. Można było je udzielić, gdyż obejmowały publiczny aspekt działań MOSiR. Czasochłonność opracowania odpowiedzi, mogła jednak skutkować decyzją o wydłużonym terminie ich przedłożenia Stronie Skarżącej, co nie nastąpiło. Można było przyjąć, w porozumieniu ze Stroną Skarżącą iż w każdym miesiącu udzieli się odpowiedzi na dwa pytania, bo przecież MOSiR jest bardziej od realizacji zadań w terenie niż od opracowywania dokumentacji opisujących jego działania. Nie zrobiono tego. W przypadkach gdy na internetowych stronach podmiotowych w Biuletynie Informacji Publicznej zamieszczone były dane i opracowania związane z pytaniami, można było w odpowiedzi podać właściwy, prowadzący do nich adres. Nie zrobiono tego.

Miała jednak miejsce jałowa korespondencja wydłużająca czas oczekiwania na odpowiedź, z próbami udzielenia odpowiedzi i tak sporządzonymi, że nie są kompletne.

Dla przykładu: o ile przekazano Stronie Skarżącej informację o tym jaki rząd środków wydatkowano na utrzymanie obiektów sportowych w poszczególnych osiedlach miasta i jakich zakupów dokonano na ich rzecz, to przemilczano między innymi informacje w części dotyczącej współpracy MOSiR z organizacjami pozarządowymi, organizacji imprez i zajęć sportowo rekreacyjnych na rzecz mieszkańców, prowadzenie działalności hotelarsko-gastronomicznej czy podanie liczby sprzedanych osobodni na obiekcie Grunwaldzka 71.

Treść skargi nie zawiera prawnych założeń do których rozpatrzenia bez wątplenia jest Sąd. Skarga to ujawnienie stanu, w którym Stronie Skarżącej formalnie nie odmówiono dostępu do informacji publicznej lecz jej w większej części faktycznie nie udzielono.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że skarga jest uzasadniona, ponieważ Strona Skarżąca w większości nie otrzymała odpowiedzi na zadane pytania.

Uznanie skargi za zasadną skutkowałoby, z jednej strony ~~w~~ udzieleniem przez MOSiR precyzyjnych odpowiedzi Stronie Skarżącej na wszystkie jej pytania (niezależnie od uciążliwości i organizacyjnych perturbacji w MOSiR), z drugiej strony być może skłoni to Stronę Skarżącą do odstąpienia od czynności skargowych przed Sądem Administracyjnym (do czego jest mocno zdeterminowana) i uniknięcia zagrożenia o którym mówi art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej: *"Kto, wbrew ciężącemu na nim obowiązkowi, nie udostępnia informacji publicznej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku."*

*) – dane osoby skarżącej znajdują się w aktach postępowania

RADCA PRAWNY MIKOŁAJ MIŚCICKI

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO 31-416 Kraków, ul. Dobrego Pasterza 100,
www.kancelariamiscicki.pl - tel. 784-633-119 - e-mail: miscicki@wp.pl

Dotyczy : opinii w sprawie projektu uchwały ws skargi na bezczynność Dyrektora MOSiR

INFORMACJA PRAWNA

Na podstawie § 42 ust. 6 Statutu Gminy Kędzierzyn – Koźle, wobec treści projektu uchwały „w sprawie skargi na bezczynność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Kędzierzynie – Koźlu w przedmiocie „udzielania informacji publicznych”, na wniosek redakcji *Niezależnej Gazety Obywatelskiej*” - wyjaśniam, co następuje.

Przedłożony do oceny projekt dotyczy załatwienia skargi na kierownika miejskiej jednostki organizacyjnej w sprawie innej niż należąca do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej; do rozpoznawania takich skarg – stosownie do art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego – właściwa jest Rada Miasta. Niemniej jednak objęta skargą sprawa dotyczy załatwiania spraw z zakresu dostępu do informacji publicznej a takie sprawy załatwiane są na podstawie art. 21 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (dalej: „uodip” obecnie Dz. U. z 2016 r., poz. 1764, w dacie istotnej dla niniejszej sprawy brzmienie było identyczne.). Ten zaś przepis stanowi, iż skarga załatwiana jest na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej: „ppsa”, Dz. U. z 2016 r., poz. 718 z późn. zm.). Pomimo, iż przedmiotem skargi może być w szczególności naruszenie praworządności, a uchybienie przepisom o dostępie do informacji publicznej niewątpliwie jest takim naruszeniem – to jednak z art. 21 uodip wynika, że sprawa nie podlega załatwianiu na podstawie przepisów Kpa. W takim zaś wypadku, zgodnie z art. 240 Kpa, skarga winna być rozpoznana według przepisów właściwych do jej rozpoznania – a więc wedle przepisów o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Te z kolei stanowią, że w sprawie właściwy jest sąd administracyjny – a zatem Rada Miasta nie jest organem właściwym do rozpoznawania skargi. Co więcej, ppsa nie przewiduje przekazywania skargi sądowi przez organ którego działalności skarga nie dotyczy, a zatem Rada Miasta winna była uznać się za niewłaściwą do rozpatrzenia skargi i pouczyć skarżącego o możliwości wystąpienia do sądu administracyjnego.

Projekt sporządzono zgodnie z „Zasadami techniki prawodawczej” (stanowiącymi załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” – Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Załącznik do projektu zawiera ocenę prawną, która dotyczy opisanego w tymże załączniku stanu faktycznego. Wprawdzie konstatacja przyjęta w projekcie uchwały co do *meritum* sprawy koresponduje z opisanym w tymże załączniku stanem faktycznym, wskazującym na bezczynność organu – ale w wystąpieniu zawierającym stanowisko Prezydenta Miasta w przedmiocie skargi (pismo z dnia 2.12.2016 r. znak Or.1510.1.14.2016) ów stan faktyczny opisano inaczej, w dodatku w sposób dowodzący, iż bezczynność w tej sprawie nie występowała. Jeśli ustalenia faktyczne Komisji Rewizyjnej były odmienne, należało szczegółowo omówić tę kwestię w uzasadnieniu projektu, czego jednakże nie uczyniono, wskutek czego pozostaje wątpliwość co do zgodności wniosków komisji z faktami.

W tym stanie prawnym i faktycznym projekt uchwały, mimo poprawnej redakcji, należy uznać za niezgodny z prawem zarówno co do sentencji, jak i co do treści uzasadnienia.

RADCA PRAWNY
Mikołaj Miścicki
Mikołaj Miścicki
KR-1648